

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 26. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Maksātspējas procedūras — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — 5. pants — “Trešo personu lietu tiesību” jēdziens — Publiska nasta, kas gulstas uz nekustamo īpašumu un nodrošina nekustamā īpašuma nodokļa iekasēšanu

Lieta C-195/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 12. martā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 29. aprīlī, tiesvedībā

SCI Senior Home, sanācības procesā esoša sabiedrība,

pret

Gemeinde Wedemark,

Hannoversche Volksbank eG.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši M. Bergere [*M. Berger*] (referente), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Alekseev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 10. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Spānijas valdības vārdā – *A. Gavela Llopis*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin*, pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 26. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) 5. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp sanācijas procesā esošo *SCI Senior Home*, ko pārstāv *Pierre Mulhaupt* kā maksātnespējas administrators, un *Gemeinde Wedemark* (Vēdemarkas pašvaldība, Vācija) un *Hannoversche Volksbank eG* par *SCI Senior Home* piederoša nekustamā īpašuma piespiedu izsoli.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 24. un 25. apsvērumā ir noteikts:

“(24) Maksātnespējas procedūru automātiska atzīšana, kurām parasti piemēro procedūras sākšanas valsts tiesību aktus, var būt pretrunā ar noteikumiem, saskaņā ar kuriem darījumus veic citās dalībvalstīs. Lai aizsargātu tiesisko paļāvību un darījumu drošību dalībvalstīs, kas nav procedūras sākšanas valsts, jāparedz vairāki vispārējo noteikumu izņēmumi.

(25) Ir vajadzība pēc īpašas norādes, kas neparedz procedūras sākšanas valsts tiesību aktu piemērošanu lietu tiesību gadījumā, jo tās ir visai būtiskas kredīta piešķiršanai. Šādu lietu tiesību pamats, likumīgums un apjoms parasti jānosaka saskaņā ar *lex situs*, un to neskar maksātnespējas procedūras sākšana. Lietu tiesību īpašniekam ir jāspēj arī turpmāk aizstāvēt savas tiesības uz ķīlas nodalīšanu vai atsevišķu nokārtošanu. Ja uz aktīviem attiecas lietu tiesības saskaņā ar *lex situs* vienā dalībvalstī, bet galvenās procedūras veic citā dalībvalstī, galvenās procedūras likvidatoram ir jābūt iespējai pieprasīt sekundārās procedūras sākšanu piekritībā, kurā lietu tiesības rodas, ja tajā parādniekam ir uzņēmums. Ja sekundārā procedūra nav sākta, pārpalikums no to aktīvu pārdošanas, uz kuriem attiecas lietu tiesības, ir jāmaksā galvenās procedūras likvidatoram.”

- 4 Regulas Nr. 1346/2000 4. pantā “Piemērojamie tiesību akti” ir noteikts:

“1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk “procedūras sākšanas valsts”.

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

[..]

i) noteikumus, kas regulē ieņēmumu sadali no aktīvu pārdošanas, prasījumu hierarhiju un to kreditoru tiesības, kuru prasības ir daļēji apmierinātas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, izmantojot lietu tiesības vai ieskaitu;

[..].”

5 Regulas Nr. 1346/2000 5. pantā “Trešo personu lietu tiesības” ir paredzēts:

“1. Maksātspējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz ķermeņiskiem vai bezķermeņiskiem, kustamiem vai nekustamiem aktīviem – gan neatvietojamiem aktīviem, gan atvietojamu aktīvu kopumiem, kas laiku pa laikam mainās –, kas pieder parādniekam un atrodas citas dalībvalsts teritorijā procedūras sākšanas laikā.

2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības citas starpā nozīmē:

- a) tiesības rīkoties ar aktīviem un tos pārdot un saņemt maksājumus no ieņēmumiem par šādiem aktīviem, jo īpaši ar aizturējuma tiesībām vai hipotēku;
- b) ekskluzīvas tiesības par prasījuma izpildi, jo īpaši tiesības, ko garantē aizturējuma tiesības attiecībā uz prasījumu vai prasījuma nodošanu ar garantiju;
- c) tiesības atprasīt aktīvus un/vai pieprasīt kompensāciju visiem, kuru īpašumā vai lietošanā tie ir pretēji šādi pilnvarotas personas vēlmēm;
- d) lietu tiesības attiecībā uz peļņas gūšanu, izmantojot aktīvus.

3. Tiesības, kas reģistrētas publiskā reģistrā un ir izmantojamas pret trešajām personām, saskaņā ar kurām var iegūt lietu tiesības 1. punkta nozīmē, uzskata par lietu tiesībām.

[..]”

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 1346/2000 39. pantu “Tiesības iesniegt prasījumus”:

“Visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, izņemot procedūras sākšanas valsti, tajā skaitā nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm, ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātspējas procedūrā.”

Vācijas tiesības

7 *Grundsteuergesetz* (Nekustamā īpašuma nodokļa likums, turpmāk tekstā – “*GrStG*”) 12. pantā “Liettiesisks nodrošinājums” ir noteikts:

“Nekustamā īpašuma nodoklis uz nodokļa objektu gulstas kā publisko tiesību nasta.”

8 *Abgabenordnung* (Likums par nodokļiem, turpmāk tekstā – “*AO*”) 77. panta 2. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts:

“Īpašniekam ir jāpacieš piespiedu izpilde, kas pret nekustamo īpašumu tiek vērsta sakarā ar nodokli, kurš uz to gulstas kā publisko tiesību nasta.”

9 *Zwangsversteigerungsgesetz* (Likums par piespiedu izsoli) 10. panta 1. punktā ir noteikts:

“Tiesības tikt apmierinātiem no nekustamā īpašuma pastāv attiecībā uz prasījumiem šādā prioritātes secībā [..]:

[..]

3. prasījumiem saistībā ar publisko tiesību nastām, kas uz nekustamo īpašumu gulstas sakarā ar summām, kuras nav samaksātas pēdējo četru gadu laikā; saistībā ar regulāriem maksājumiem, it īpaši nekustamā īpašuma nodokļiem, procentiem, piemaksām vai rentēm [...] – tikai attiecībā uz maksājamajām summām un kavētajiem maksājumiem par pēdējiem diviem gadiem [...].

[..]”

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

- 10 *Senior Home*, saskaņā ar Francijas tiesībām izveidotai nekustamā īpašuma pārvaldības civiltiesību sabiedrībai, pieder Vēdemarkā [*Wedemark*] (Vācija) esošs nekustamais īpašums. Ar 2013. gada 6. maija nolēmumu *tribunal de grande instance de Mulhouse* [Milūzas apgabaltiesa] (Francija) attiecībā uz to uzsāka sanācijas procesu.
- 11 Vēdemarkas pašvaldība 2013. gada 15. maijā pieprasīja veikt šā nekustamā īpašuma piespiedu izsoli, lai piedzītu nesamaksāto nekustamā īpašuma nodokli EUR 7471,19 apmērā par laikposmu no 2012. gada 1. oktobra līdz 2013. gada 30. jūnijam, to pamatojot ar izpildāmu nodokļu prasījumu.
- 12 Ar 2013. gada 21. maija nolēmumu *Amtsgericht Burgwedel* (Burgvēdeles pirmās instances tiesa, Vācija) uzdeva veikt minētā nekustamā īpašuma piespiedu izsoli. *Senior Home* par šo lēmumu iesniegtā sūdzība nebija sekmīga. Pēc tam, kad tās pārsūdzību *Landgericht Hannover* (Hannoveres apgabaltiesa, Vācija) noraidīja, *Senior Home*, ko pārstāvēja *P. Mulhaupt* kā maksātnespējas administrators, vērsās *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa, Vācija), lai panāktu, pirmkārt, ka tiek atcelts *Amtsgericht Burgwedel* (Burgvēdeles pirmās instances tiesa) nolēmums, ar kuru uzdots veikt piespiedu izsoli, un, otrkārt, ka tiek dzēsts ar to saistītais ieraksts zemesgrāmatā.
- 13 Iesniedzējtiesa atgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1346/2000 4. pantam pret *Senior Home* uzsāktajai maksātnespējas procedūrai ir piemērojamas Francijas tiesības. Taču, pamatojoties uz šīm tiesībām, sanācijas procesa uzsākšana būtībā esot šķērslis pamatlietā aplūkotās piespiedu izsoles veikšanai. Savukārt saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punktu maksātnespējas procedūras uzsākšana neietekmējot kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz parādniekam piederošiem aktīviem, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā.
- 14 Iesniedzējtiesa norāda, ka Vācijas tiesībās izpildāmi nekustamā īpašuma nodokļa prasījumi atbilstoši *GrStG* 12. pantam ir uzskatāmi par publisko tiesību nastām, kas ir lietu tiesības, un atbilstoši *AO* 77. panta 2. punkta pirmajam teikumam attiecīgā nekustamā īpašuma īpašniekam ir jāpacieš tāda akta piespiedu izpilde, ar kuru ir konstatēti šie prasījumi attiecībā uz šo nekustamo īpašumu. Tomēr šai tiesai ir šaubas, vai jautājums par lietu tiesības esamību vai neesamību minētās regulas 5. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā ir jāizvērtē, balstoties uz Vācijas tiesībām, vai, gluži pretēji, “lietu tiesības” jēdziens ir jāinterpretē autonomi.
- 15 Šajos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai lietu tiesību jēdziens Regulas Nr. 1346/2000 5. panta 1. punktā ietver tādu valsts noteikumu, kas iekļauts [*GrStG*] 12. pantā kopsakarā ar [*AO*] 77. panta 2. punkta pirmo teikumu un kurā paredzēts, ka nekustamā īpašuma nodokļa samaksas prasījumi uz nekustamo īpašumu *ipso jure* gulstas kā publisko tiesību nasta un ka īpašniekam šajā ziņā ir jāpacieš pret nekustamo īpašumu vērstā piespiedu izpilde?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 16 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1346/2000 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par “lietu tiesību” šā panta izpratnē ir uzskatāms nodrošinājums, kas nodibināts uz tādas valsts tiesību normas pamata kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru uz nekustamā īpašuma nodokļa parādnieka nekustamo īpašumu *ipso jure* gulstas publisko tiesību nasta un šim īpašniekam ir jāpacieš pret šo nekustamo īpašumu vērsta tāda akta piespiedu izpilde, ar ko ir konstatēts šis nodokļu parāds.
- 17 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka šī regula – kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 21.–23. punktā – balstās uz tā saukto “mikstinātās universalitātes” modeli, atbilstoši kuram, pirmkārt, galvenajai maksātnespējas procedūrai un tās sekām piemērojāmās tiesības ir tās dalībvalsts tiesības, kurā šī procedūra ir tikusi uzsākta, taču, otrkārt, minētajā regulā ir paredzēti vairāki izņēmumi no šā noteikuma. Šīs regulas 5. panta 1. punktā ir paredzēts viens no šiem izņēmumiem.
- 18 Konkrētāk, runājot par Regulas Nr. 1346/2000 5. panta 1. punktu, kurā ir noteikts, ka maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz aktīviem, kas pieder parādniekam un procedūras sākšanas laikā atrodas citas dalībvalsts teritorijā, no Tiesas judikatūras izriet, ka šādu lietu tiesību pamats, likumīgums un apjoms parasti ir jānosaka saskaņā ar to tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams vietā, kurā atrodas aktīvs, uz kuru attiecas minētā tiesība. Līdz ar to šīs regulas 5. panta 1. punkts, atkāpjoties no maksātnespējas procedūras uzsākšanas valsts tiesiskā regulējuma, attiecībā uz kreditora vai trešās personas lietu tiesībām uz noteiktiem aktīviem, kas pieder parādniekam, ļauj piemērot tās dalībvalsts tiesisko regulējumu, kuras teritorijā atrodas attiecīgais aktīvs (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 5. jūlijs, *ERSTE Bank Hungary*, C-527/10, EU:C:2012:417, 40.–42. punkts, un 2015. gada 16. aprīlis, *Lutz*, C-557/13, EU:C:2015:227, 27. punkts).
- 19 Rezultātā, runājot par pamatlietu, jautājums par attiecīgās tiesības kvalificēšanu par “lietu” tiesību minētās regulas 5. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos ir jāizvērtē, ņemot vērā valsts tiesības, šajā gadījumā – Vācijas tiesības.
- 20 Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā aplūkotās nekustamā īpašuma nastas ir uzskatāmas par liettiesiskām realizēšanas tiesībām, jo apgrūtinātā nekustamā īpašuma īpašniekam ir jāpacieš pret šo nekustamo īpašumu vērsta tāda akta piespiedu izpilde, ar kuru konstatēts nodokļu parāds. Katrā ziņā vienīgi iesniedzējtiesa ir kompetenta konstatēt un izvērtēt tajā izskatāmās lietas faktus, kā arī interpretēt un piemērot valsts tiesības (spriedums, 2016. gada 8. jūnijs, *Hünnebeck*, C-479/14, EU:C:2016:412, 36. punkts), lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkotais nekustamā īpašuma nodokļa prasījums var tikt uzskatīts par lietu tiesību saskaņā ar Vācijas tiesībām.
- 21 Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka, lai gan Regulas Nr. 1346/2000 5. panta 2. un 3. punktā nav definēts “lietu tiesības” jēdziens, tomēr tajā, izmantojot virkni tādu tiesību piemēru, kuras šajā regulā tiek uzskatītas par “lietu” tiesībām, ir precizēts tās aizsardzības tvērums, kas ar šo tiesību normu ir nodrošināta dalībvalstu tiesībās paredzētajām maksātnespējīgā parādnieka kreditoru privilēģijām, garantijām vai citām tiesībām, un tādējādi – tās robežas.
- 22 Proti – kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis savu secinājumu 43. un 44. punktā –, lai neatņemtu lietderīgo iedarbību minētās regulas 5. panta piemērošanas jomas aprobežošanai ar “lietu” tiesībām, ir jāuzskata, ka tiesībām, kuras attiecīgās valsts tiesību aktos tiek uzskatītas par “lietu” tiesībām, ir jāatbilst noteiktiem kritērijiem, lai uz tām varētu attiekties 5. pants.
- 23 Šajā gadījumā, runājot par tādu tiesību kā pamatlietā aplūkotā, ir jāuzskata, ka tā, neskarot pārbaudi, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, atbilst šiem Regulas Nr. 1346/2000 5. panta 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, ciktāl, pirmkārt, tā ir uzskatāma par nastu, kas tieši un nepastiprināti apgrūtinā ar nodokli aplikto nekustamo īpašumu, un, otrkārt, atbilstoši AO 77. panta 2. punkta pirmajam teikumam nekustamā īpašuma īpašniekam ir jāpacieš piespiedu izpilde, kas ir vērsta pret šo īpašumu. Turklāt –

- kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 49. punktā – maksātnespējas procedūras laikā nodokļu administrācijai, pamatojoties uz pamatlietā aplūkoto nekustamā īpašuma nastu, ir privileģēta kreditora statuss.
- 24 Trešām kārtām, šo konstatējumu nevar likt apšaubīt apstākļi, uz kuru Komisija norāda savos apsvērumos un saskaņā ar kuru minētais 5. pants esot jāinterpretē strikti, jo tas esot uzskatāms par izņēmumu no šīs regulas 4. pantā paredzētā vispārējā noteikuma un tādējādi tas attiecoties tikai uz lietu tiesībām, kas ir piešķirtas komercdarījumu kontekstā.
- 25 Proti, pirmkārt, kaut arī saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atkāpi ietveroša norma ir jāinterpretē strikti, tomēr ir jāraugās, lai šai normai netiktu atņemta lietderīgā iedarbība (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 13. decembris, *BLV Wohn- und Gewerbebau*, C-395/11, EU:C:2012:799, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Otrkārt, nedz Regulas Nr. 1346/2000 normu redakcija, nedz to mērķi neļauj interpretēt šīs regulas 5. pantu tādējādi, ka tas neattiektos uz lietu tiesībām, kuras ir piešķirtas ārpus komercdarījuma ietvariem.
- 27 Runājot par attiecīgo normu redakciju, ir jānorāda, ka minētajā 5. pantā nav neviena elementa, kas varētu ierobežot šā panta piemērošanas jomu atkarībā no attiecīgās lietu tiesības izcelsmes vai ar lietu tiesību nodrošinātā prasījuma privāttiesiskā vai publiski tiesiskā rakstura.
- 28 Runājot par mērķiem, kas sasniedzami ar šo tiesību normu, no Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 24. apsvēruma izriet, ka izņēmumu no šīs regulas 4. pantā paredzētā vispārējā piemērojamo tiesību noteikšanas noteikuma mērķis ir “aizsargā[t] tiesisko paļāvību un darījumu drošību dalībvalstīs, kas nav procedūras sākšanas valsts”, un attiecīgo tiesību vai prasījumu komerciālajam raksturam šajā ziņā nav nozīmes.
- 29 Turklāt nekas Regulas Nr. 1346/2000 preambulas 25. apsvērumā, saskaņā ar kuru ir “īpaš[a]” vajadzība attiecībā uz lietu tiesībām paredzēt īpašu piesaisti, ar kuru tiek veikta atkāpe no procedūras sākšanas valsts tiesību aktiem, jo šīs tiesības ir visai būtiskas kredīta piešķiršanai, neļauj secināt, ka šis izņēmums attiektos tikai uz liettiesisku nodrošinājumu, kas ir piešķirts vienīgi komercīgumu vai kredītīgumu ietvaros. Gluži pretēji, šķiet, ka šīs regulas 5. panta piemērošanas jomas ierobežošana atkarībā no attiecīgās lietu tiesības komerciālā rakstura būtu pretrunā šīs regulas preambulas 24. apsvērumā skaidri noteiktajam mērķim aizsargāt tiesisko paļāvību un darījumu drošību.
- 30 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka tāda Regulas Nr. 1346/2000 5. panta interpretācija, saskaņā ar kuru tajā paredzētais izņēmums attiektos tikai uz lietu tiesībām, kas ir nodibinātas komercdarījumu vai kredītdarījumu ietvaros, nozīmētu, ka pastāvētu mazāk labvēlīga attieksme pret tādu lietu tiesību īpašniekiem, kas ir piešķirtas citu darījumu ietvaros, kuri nav komercdarījumi.
- 31 Taču – kā ģenerālvokāts būtībā ir norādījis savu secinājumu 64.–67. punktā – Regulas Nr. 1346/2000 pamatā ir vienlīdzīgas attieksmes pret kreditoriem princips un princips, ka tās noteikumi ir jāpiemēro neatkarīgi no to prasījumu rakstura – komerciāla vai citāda –, kuri nodrošināti ar lietu tiesībām. Tādējādi, runājot par prasītāju iespēju maksātnespējas procesā iesniegt savus prasījumus rakstveidā, šīs regulas 39. pantā ir izslēgta jebkāda to dalībvalstu nodokļu iestāžu vai sociālā nodrošinājuma iestāžu diskriminācija, kas nav tās valsts iestādes, kurā ir uzsākta maksātnespējas procedūra.
- 32 Šajos apstākļos uz jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1346/2000 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par “lietu tiesību” šā panta izpratnē ir uzskatāms nodrošinājums, kas ir nodibināts uz tādas valsts tiesību normas pamata kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru uz nekustamā īpašuma nodokļa parādnieka nekustamo īpašumu *ipso jure* gulstas publisko tiesību nasta un šim īpašniekam ir jāpacieš pret šo nekustamo īpašumu vērsta tāda akta piespiedu izpilde, ar ko ir konstatēts šis nodokļu parāds.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 33 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 29. maija Regulas Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par “lietu tiesību” šā panta izpratnē ir uzskatāms nodrošinājums, kas ir nodibināts uz tādas valsts tiesību normas pamata kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru uz nekustamā īpašuma nodokļa parādnieka nekustamo īpašumu *ipso jure* gulstas publisko tiesību nasta un šim īpašniekam ir jāpacieš pret šo nekustamo īpašumu vērsta tāda akta piespiedu izpilde, ar ko ir konstatēts šis nodokļu parāds.

[Paraksti]